

så må vi sørge for, at situationen bliver bedre. Det vil sige stadig væk imødekomme FN's og Iraks opfordring til at gøre, hvad vi kan, for at de demokratiske kræfter får muligheder for at slå rod. For det, alle disse terrorangreb og oprørsstyrker går ud på, er jo at forhindre, at demokratiet slår rod.

Kl. 13.35

Så der er altså to veje, enten at stikke af fra det hele, fordi man opfatter det som totalt håbløst, eller stadig væk at sætte sin lid til, at der er muligheder for at støtte den irakiske befolkning med den fremgang, som vi gerne vil hjælpe dem med. Der har FN's Sikkerhedsråd altså stadig væk fastholdt opfordringen til verden, og den irakiske regering har gjort det, og det har vi jo fået bekræftet her i februar måned, som hr. Rune Lund ved, med breve fra både udenrigsministeren og forsvarsministeren dernedefra, der beder os om at blive i situationen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3335

4) Til udenrigsministeren af:

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

»Hvad har udenrigsministeren gjort for at stoppe de vedvarende krænkelser af menneskerettighederne fra koalitionsstyrkerne og den irakiske regering?«

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Som jeg også sagde under det foregående spørgsmål, er situationen for civilbefolkningen i Irak fuldstændig uholdbar. Vi hører jo konstant om overgreb både fra koalitionsstyrkerne og fra det nye irakiske regime. Bare den sidste halvanden måned er der kommet stribevis af nye eksempler på forfærdelige overgreb. Amnesty har for kort tid siden udsendt en rapport, der voldsomt kritiserer menneskerettighedssituationen i Irak: Overgreb som dem, vi så i Abu Ghraib, fortsætter; der er udbredt brug af tortur, mishandling af fanger, flere fanger er døde som følge af mishandling; og senest så vi de britiske soldater sparke og mishandle teenagere i Basra.

På den baggrund vil jeg godt have udenrigsministeren til at redegøre for, hvad udenrigsministeren har gjort for at stoppe de her krænkelser af menneskerettighederne fra koalitionsstyrkernes og den irakiske regerings side.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det har jeg jo lige svaret på; vi har jo meget, meget tydeligt sagt til den irakiske regering – både indenrigsministeren og udenrigsministeren – at det er fuldstændig uacceptabelt med henrettelser og tortur.

Så vil jeg godt understrege her og redegøre for, at Danmark faktisk bruger meget af sin indsats for at fremme menneskerettigheder og demokrati.

Som jeg nævnte før, har vi støttet rehabilitering af torturofre, og vi har støttet træning af irakisk politi, bl.a. på kurser i Danmark, så de kender respekten for menneskerettighederne og menneskers rettigheder over for myndighederne. Vi har støttet Dansk Institut for Menneskerettigheder med to projekter i Basra. Det omfatter etableringen af et ngo-hus i Basra og opbygning af et netværk af kvindeorganisationer i det sydlige Irak. Og vi har støttet et projekt på det juridiske fakultet på Basra Universitet.

Vi har startet et samarbejde i forbindelse med polititræningsprogrammet og ngo-huset i Basra, således at en del af de politifolk, der modtager træning af de danske politifolk i Basra, modtager yderligere menneskerettighedstræning, herunder i torturkonventionen. Ngo-huset støtter desuden en menneskerettighedsenhed ved det irakiske politi i Basra, der yderligere styrker indsatsen.

Så har vi udsendt en juridisk rådgiver til den rådgivende enhed i Basra, og der har vi støttet opbygning af domstolsvæsenet i Basraprovinser, herunder træning af dommere. Vores erfaringer har været med til at præge EU's træningsprogrammer for irakiske politifolk og dommere, og i den forbindelse har vi haft to kurser i Danmark for at lære både fængselspersonalet og politifolk og dommere om folks rettigheder. Det er en naturlig del af vores opgavevaretagelse, at man sørger for at overholde internationale konventioner.

Derefter vil vi selvfølgelig selv de steder, hvor vi træner ved NATO's træningsmission, gennemføre uddannelse i internationale konventioner og humanitær folkeret. Og her har vi for øjeblikket udsendt 21 til missionen.

Så, jo, Danmark gør faktisk, hvad vi kan, for at få spredt budskabet om nødvendigheden af en humanitær folkeret og respekten for det enkelte menneske.